

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ทำหน้าที่รัฐสภา

บรรจุนิติบัญญัติครั้งที่ ๑๓

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๓๕
ฉพ / ๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๔๒๖๑๔๑ ๙๙๙ ต่อ ๒๓๓๒ ๒๓๕

สารบัญ

	หน้า
1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. สรุปความเป็นมาการ จัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภูมิภาค	8
3. สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการ จัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภาคใต้ (จังหวัดนครศรีธรรมราช)	10
4. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ขอไม่เป็นส่วนราชการ	15
5. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	15

ไพโรจน์ ไพริไสย

นิติกร 5

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษายังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคยังมีจำนวนจำกัด ทำให้การกระจายโอกาสทางการศึกษาและการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทกระทำไม่ได้เต็มที่ เพื่อนักไขปัญหาดังกล่าวรวมทั้งให้สอดคล้องสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

1. ส่วนราชการในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) สำนักวิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
- (3) สถาบันหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
- (4) ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

ส่วนราชการดังกล่าว อาจแบ่งราชการย่อยลงอีกได้

2. กิจการของมหาวิทยาลัย ไม่ต้องการอยู่ภายใต้บังคับ

- (1) กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
- (2) กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์
- (3) กฎหมายว่าด้วยหน่วยงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

3. มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ

(1) ซื้อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ และเปลี่ยนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือทรัพย์สินต่าง ๆ และจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

ในการซื้อและจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(2) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งห้าความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนในกิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(4) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือลงทุน ทั้งนี้เพื่อการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน หรือการลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(5) ร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(6) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

4. รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (1) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินอุดหนุนและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย
- (3) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (4) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(5) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง
ดูแลหรือใช้ประโยชน์

(6) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหา
ประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สิน
รายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ได้นำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและ
ค่าการต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณ
แผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

5. "สภามหาวิทยาลัย" ประกอบด้วย

- (1) นายกสภามหาวิทยาลัย
- (2) กรรมการฯ โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี
- (3) กรรมการฯ 2 คน ซึ่งสภาวิชาการเลือกจากกรรมการสภาวิชาการ
- (4) กรรมการฯ 3 คน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำ
- (5) กรรมการฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 12 คน
(โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก และจำนวนนี้ต้องเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคใต้
จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน)

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกฯ และให้ทำหน้าที่
แทนนายกสภาฯ เมื่อนายกสภาฯ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้หรือไม่มีนายกสภาฯ

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
โดยคำแนะนำของอธิการบดี อธิการบดี

6. อำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

- (1) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ
สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- (2) วางระเบียบ ออกประกาศ ข้อกำหนด และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนงานของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้
- (3) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตร อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (4) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการแบ่งส่วนงานของหน่วยงานดังกล่าว
- (5) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษาระดับสูงและสถาบันวิจัย
- (6) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
- (7) พิจารณาคำเนิการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (8) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันฯ ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ
- (9) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การบรรจุ แต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง
- (10) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (11) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
- (12) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- (13) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด

โดยเฉพาะ

7. "สภาวิชาการ" ประกอบด้วย

- (1) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี
- (2) กรรมการฯ โดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบันหรือศูนย์ และศาสตราจารย์
- (3) กรรมการสภาวิชาการ ที่คณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำสำนักวิชา สำนักวิชา 2 คน

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการฯ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

8. อำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

- (1) พิจารณากำหนดหลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา
- (2) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (3) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนงานในหน่วยงานดังกล่าว
- (4) พิจารณาการรับสถาบันวิชาการชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย
- (5) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (6) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ
- (7) พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย
- (8) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเจริญยิ่งขึ้น
- (9) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัยในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการของมหาวิทยาลัย
- (10) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย
- (11) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

9. อธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงาน อาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองฯ และผู้ช่วยฯ ด้วยก็ได้

10. ในสำนักวิชาหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา จะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้

11. ในสำนักวิชาหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาดำเนินงาน ด้านบริหารและวิชาการของสำนักวิชา

12. ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบดุลและบัญชีทำการ ภายใน 90 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อส่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินซึ่งจะเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี ตรวจสอบแล้วต้องทำรายงานผลการสอบต่อสภามหาวิทยาลัยภายใน 120 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

13. ผู้ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้

บทเฉพาะกาล

1. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับโครงการ จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปเป็นของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตามพระราชบัญญัตินี้

2. ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย	นายกสภาฯ
(2) ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อุปนายกฯ
(3) ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
(4) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
(5) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจฯ	กรรมการ
(6) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	กรรมการ
(7) ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช	กรรมการ
(8) ผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน 4 คน	กรรมการ
(9) รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

3. เริ่มแรกให้มหาวิทยาลัยมีส่วนงาน ดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
 - (2) สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
 - (3) สำนักวิชาเทคโนโลยีทรัพยากร
 - (4) สำนักวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 - (5) สำนักวิชาวิทยาการจัดการ
 - (6) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
 - (7) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 - (8) สำนักวิชาศิลปศาสตร์
 - (9) สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์
 - (10) สถาบันวิจัยและพัฒนา
 - (11) ศูนย์คอมพิวเตอร์
 - (12) ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - (13) ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
 - (14) ศูนย์บริการการศึกษา
 - (15) ศูนย์บริการวิชาการ
-

สรุปความเป็นมาการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภูมิภาค

นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2526 เป็นต้นมา ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในจังหวัดต่าง ๆ ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งสิ้น 15 ฉบับ ทั้งนี้รูปแบบการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ตามที่เสนอมานั้นจะมีทั้งที่รวมหน่วยงานที่มีอยู่เดิมเข้าด้วยกัน ยกฐานะวิทยาเขตที่มีอยู่เดิมเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศและที่เป็นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่โดยเฉพาะ

ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่จะรับไว้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยทางด้านการจัดตั้งมหาวิทยาลัย และควรจะได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบเนื่องจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่นั้นมีผลกระทบต่อการวางแผนผลิตกำลังคน และงบประมาณของประเทศ

ในปี 2527 ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการได้ศึกษาข้อมูลและความเป็นไปได้แล้วเสนอให้ดำเนินการดังนี้ คือ (1) จัดตั้งวิทยาลัยในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่นขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดนครราชสีมา โดยที่จังหวัดอุบลราชธานีใช้ชื่อว่า วิทยาลัยอุบลราชธานี และจังหวัดนครราชสีมา ใช้ชื่อว่า วิทยาลัยสุรนารี (2) ยกฐานะวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พิษณุโลกและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่บางแสน เป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ (3) จัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะอนุกรรมการและได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาก่อนการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปฯ ได้เสนอให้มีการจัดตั้งวิทยาลัยอุบลราชธานี ในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่นไปก่อน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2530 ส่วนแห่งอื่น ๆ นั้น คณะกรรมการปฏิรูปฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษา วิเคราะห์และเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นในภูมิภาคเมื่อเดือนกันยายน 2530

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจฯ ได้พิจารณาสนับสนุนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นในส่วนภูมิภาคจำนวน 4 แห่ง คือ

1. จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก โดยยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ สำหรับภาคเหนือตอนล่าง

2. จัดตั้งวิทยาลัยสุรนารี ในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่นขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3. จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดชลบุรี โดยยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสน ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ สำหรับภาคตะวันออก

4. จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับภาคใต้ เนื่องจากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรและมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล เรื่องนี้จึงยังมิได้มีการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

โดยที่การจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภูมิภาคเป็นนโยบายของรัฐบาล ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการเพื่อทบวงมหาวิทยาลัยจะได้ดำเนินการต่อไป

1. ยกฐานะวิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศเมื่อมีความพร้อม

2. จัดตั้งวิทยาลัยสุรนารี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่จังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งดำเนินการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศต่อไป

3. ยกฐานะวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พิษณุโลก และที่บางแสนเป็นมหาวิทยาลัย โดยมีการออกพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่อไป

4. จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยจะได้จัดหาโครงการละเอียดต่อไป

สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่

ในภาคใต้ (จังหวัดนครศรีธรรมราช)

การศึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภาคใต้ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะอนุกรรมการได้ข้อสรุปจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และหลักเกณฑ์แนวทางเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้คือ

1. จากการศึกษาสภาพส่วนรวมของภาคและแนวทางการพัฒนาภาคใต้พบว่า ภาคใต้มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีลักษณะที่ตั้ง ภูมิประเทศ ที่เด่นกว่าภาคอื่น และเชื่ออำนาจต่อการพัฒนาหลายประการ แต่มีปัญหาที่เป็นสาเหตุให้การพัฒนาล่าช้า อาทิเช่น ฐานการผลิตแคบ ที่ดินและทรัพยากรที่มีอยู่ไม่ได้รับการพัฒนาเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่าที่ควร การดำเนินงานทางเศรษฐกิจยังไม่มีประสิทธิภาพ การบริหารการพัฒนาไม่ดี และมีปัญหาทางด้านความมั่นคงหลายรูปแบบ รัฐได้กำหนดโครงการพัฒนาภาคใต้ที่เป็นโครงการขนาดใหญ่หลายโครงการ เช่น แผนพัฒนาเมืองหลัก โครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก โครงการนิคมอุตสาหกรรม โครงการศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และโครงการศึกษาเพื่อพัฒนาภาคใต้ตอนบน เป็นต้น

การดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาการพัฒนาภาคใต้ และการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาภาคใต้ในอนาคต เหล่านี้ล้วนต้องการกำลังคนและเทคโนโลยีรองรับ ทั้งเพื่อประโยชน์ทางการพัฒนาเองและเพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพความเจริญใหม่ได้อย่างมีความสุข และมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่นี้ได้เหมาะสมมากกว่าสถาบันอื่น

2. จากการศึกษาสถานภาพของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วในภาคใต้ ยืนยันได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าแม้จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาภาคใต้อยู่แล้วก็ตาม แต่มีข้อจำกัดอันเนื่องมาจากความเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาค และลักษณะของการเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตหลายประการ ทำให้สามารถรองรับภารกิจ เพื่อการพัฒนาภาคใต้ได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงของการปรับปรุงคุณภาพภายใน ไม่อยู่ในฐานะที่จะขยายตัวเพิ่มวิทยาเขตใหม่หรือขยายบริการในแนวนอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นได้

3. จากการศึกษารายงานการสำรวจสถานะการศึกษาของประเทศ (Sector Survey) ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ฉบับล่าสุด (กันยายน 2526) พบว่า สถาบันอุดมศึกษา 20 จาก 28 วิทยาเขต ตั้งอยู่ในส่วนกลางมิได้กระจายออกไปหาประชาชนตามภูมิภาคในสัดส่วนที่เหมาะสม

หลักสูตรการเรียนการสอนจึงมีอยู่ในส่วนกลางมากกว่าในส่วนภูมิภาคหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาร้อยละ 95 ศึกษาอยู่ในส่วนกลางมีจำนวนร้อยละ 0.7 เท่านั้น ที่ศึกษาอยู่ในภาคใต้ นอกจากนี้ ยังพบว่านักเรียนที่มาจากภูมิภาคมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยได้น้อยกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ และในภูมิภาคเองยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยภูมิภาครับไว้จากระบบโควต้า ส่วนใหญ่จบการศึกษาจากโรงเรียนในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่อีกด้วย

แนวทางการเสริมสร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและการกระจายสถาบันอุดมศึกษา ออกสู่ประชาชนในภาคใต้ หากพิจารณาในส่วนของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างตามแนวทางการแบ่งพื้นที่เพื่อการพัฒนา ซึ่งเหมาะสมกับลักษณะของภาคใต้ซึ่งเป็นแหลมทอดยาวลงไปทางใต้ แล้วจะพบว่า ยังไม่มีวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยแห่งใดตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบน ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่และประชากรส่วนใหญ่ของภาค ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่ามีความเหมาะสมที่จะตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในภาคใต้ตอนบน

4. จากการศึกษาสภาพความพร้อมและความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราชพบว่า ทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปวัฒนธรรม นครศรีธรรมราชเป็น ศูนย์กลางทางวัฒนธรรม ทั้งทางด้านศาสนาและศิลปกรรมมาแต่โบราณสืบทอดจนถึงปัจจุบัน คณะอนุกรรมการวางแผนการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดให้นครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดศูนย์กลางของพื้นที่บริการการศึกษาในฐานะเป็นที่ตั้งของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ทางด้านประชากรและการศึกษา เป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในภาคใต้ มีจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวป้อนสูงกว่าเกณฑ์ ทางด้านเศรษฐกิจเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของภาคใต้ มีลักษณะการประกอบอาชีพที่เป็นตัวแทนของอาชีพได้เกือบทุกสาขา มีเส้นทางคมนาคมสะดวกติดต่อกับหลายจังหวัด ทางด้านความพร้อมของทรัพยากรในการจัดการศึกษา มีสถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัยเฉพาะทางถึง 8 แห่ง มีโรงพยาบาลขนาด 800 เตียง พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย สามารถพัฒนาเป็นแหล่งสนับสนุนการศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ นอกจากนี้ ยังมีการแสดงออกซึ่งความประสงค์ทางสังคมและการเมืองให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในแนวทางที่ชัดเจนและเป็นตัวแทนของทุกกลุ่มชน รวมทั้งได้แสดงออกซึ่งความพร้อมและความจำนงที่จะให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ทรัพยากรอื่นอย่างเต็มกำลังความสามารถอีกด้วย

คณะอนุกรรมการ จึงเห็นว่ามีความพร้อมและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

5. จากการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในส่วนภูมิภาคพบว่า ข้อเสนอที่เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้บังเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และความเป็นเอกภาพในการบริหารระดับท้องถิ่น ในขณะเดียวกันมี

ข้อเสนอให้พิจารณาความจำเป็นและความต้องการกำลังคนระดับช่างฝีมือ และช่างเทคนิคเฉพาะทางระดับต่ำ และความเหมาะสมด้านต่าง ๆ ที่จะพัฒนาวิทยาลัยเฉพาะทางขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งทั้งสองแนวทางดูจะไม่ สอดคล้องกันนัก ดังนั้น จึงได้เสนอรูปแบบที่เป็นไปได้ไว้เป็นทางเลือก 4 รูปแบบ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่ารูปแบบที่ 2 น่าจะเหมาะสมที่สุด คือ

รูปแบบที่ 1 เป็นการรวมวิทยาลัยเฉพาะทางในจังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าไว้ในระบบเดียวกัน และจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งผลิตบุคลากรทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

รูปแบบที่ 2 ใช้วิทยาลัยครูเป็นฐานในการ จัดตั้งและพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยที่เต็มรูปแบบในอนาคต

รูปแบบที่ 3 จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่โดยในระยะแรก และประสานงานการใช้ทรัพยากร จากวิทยาลัยเฉพาะทางในลักษณะของโครงการความร่วมมือ

รูปแบบที่ 4 จัดตั้งเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก่อน ค่อยไปจึงพัฒนาเป็น มหาวิทยาลัยเอกเทศ

6. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดตั้ง คือ ขั้นตอนแรกให้มีการออกพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแกนในการดำเนินการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัย หรือหากไม่สามารถดำเนินการออก พรบ. ได้ทันทีอาจขอให้ความอนุเคราะห์หลักการ พร้อมทั้งให้ผูกพันงบประมาณและให้มีการสงวนที่ดินเพื่อการ จัดตั้งหรือขยายมหาวิทยาลัย ขั้นตอนต่อไป คือ การพัฒนาความพร้อมทางด้านบุคลากรและศูนย์บริการ การศึกษาดัง ๆ ให้พร้อมแล้วจึงพัฒนาองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ ไปตามแผนของมหาวิทยาลัยต่อไป

7. ลักษณะของมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ควรจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศูนย์รวมทางด้าน จิตใจและวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเป็นศูนย์กลางทางวิชาการในการพัฒนาเศรษฐกิจ และการจะเป็นที่พึ่ง ของชุมชนโดยการจัดการศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว จัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของสังคม จัดการศึกษาให้กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง และเป็นเพื่อนที่ดีกับชุมชน

8. ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาวิชาการของมหาวิทยาลัย ได้ยึดถือแนวทางการ จัดตั้ง มหาวิทยาลัยในรูปแบบที่ 2 เป็นหลัก เพราะเป็นทางส่วนกลางที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้อง กับรูปแบบที่เลือกได้ง่ายที่สุด แนวทางการพัฒนาที่กำหนดไว้แบ่งเป็นส่วนใหญ่ ๆ 2 ส่วน คือ

ส่วนแรก เป็นการพัฒนาและจัดศูนย์บริการทางการศึกษา ซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐาน ของการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 5 โครงการ คือ โครงการพัฒนาหอสมุด โครงการพัฒนา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โครงการพัฒนาศูนย์กีฬาและนันทนาการ โครงการพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และโครงการ จัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์

ส่วนที่สอง เป็นการพัฒนาและจัดตั้งคณะและหน่วยงานใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีความเป็นไปได้ทางด้านกำลังทรัพยากรและเงินงบประมาณ และเป็นไปตามอุดมคติของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 7 โครงการ คือ โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีการจัดการ โครงการจัดตั้งสำนักงานอธิการบดี โครงการพัฒนาคณะครุศาสตร์ และโครงการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตสำหรับคณะวิชาที่กำหนดไว้ในแผนระยะยาว ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเกษตรศาสตร์

แนวทางการพัฒนาทางวิชาการดังกล่าวกำหนดโดยใช้หลักการและเหตุผลดังนี้ คือ

การพัฒนาศูนย์การเรียนการสอนต่าง ๆ ใช้เนื้องานและทรัพยากรที่ทางวิทยาลัยครุมีอยู่ และดำเนินการอยู่แล้วเพียงแต่จัดหาเพิ่มเติมให้สมบูรณ์มากขึ้นเท่านั้น ยกเว้น ศูนย์คอมพิวเตอร์ซึ่งจำเป็นต้องจัดตั้งใหม่ทั้งหมด การจัดตั้งและพัฒนาคณะศิลปศาสตร์ คณะครุศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี และโรงเรียนสาธิต ใช้ทรัพยากรและบุคลากรที่วิทยาลัยครุมีอยู่แล้วทั้งหมด โดยปรับโครงสร้างใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไปทางด้านการผลิตบัณฑิต โดยชะลอการผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาลง ผลิตกำลังทรัพยากรและอาจารย์จากคณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มาจัดตั้งเป็นคณะศิลปศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป ในลักษณะของบูรณาการหลักสูตร และให้การสอนวิชาพื้นฐาน และวิชาเอก โท แก่คณะอื่นในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ลดการผลิตบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์เปลี่ยนไปเป็นการศึกษาวิจัย ค้นคว้า เพื่อเป็นศูนย์กลางทางวิชาการศึกษา ทำหน้าที่อบรมครูประจำการและช่วยพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในชนบท พร้อมกันนั้นให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้น เพื่อเป็นแหล่งฝึกและทดลองและเผยแพร่ทฤษฎี และนวัตกรรมทางการศึกษา และเพื่อเป็นสวัสดิการทางด้านการศึกษาของบุตร อาจารย์ ข้าราชการในมหาวิทยาลัย ซึ่งจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยอุษาคเนย์ มีผลกระทบอย่างมากต่อการสรรหาและการคงอยู่ของบุคลากรที่มีคุณภาพ และประสบการณ์สูง นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นบริการที่สำคัญ ซึ่งมหาวิทยาลัยให้กับชุมชนได้อีกส่วนหนึ่ง ทรัพยากรและบุคลากรที่ได้ในการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตส่วนใหญ่มีอยู่แล้วในวิทยาลัย การจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ สามารถใช้บริการการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป และวิชาพื้นฐานส่วนหนึ่งจากคณะศิลปศาสตร์ สามารถโอนอาจารย์ส่วนหนึ่งที่มีศักยภาพและคุณภาพเหมาะสมได้จากคณะวิชาที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้วในวิทยาลัย ส่วนที่ดำเนินการเพิ่มเติมคือ การจัดหาทรัพยากรและบุคลากรที่มีวุฒิความเชี่ยวชาญสูง เพื่อการเรียนการสอนในส่วนของวิชาชีพเพิ่มขึ้นเท่านั้น ทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มในระยะแรกได้แก่ ห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออุปกรณ์

ที่มีความจำเป็นต่อการทดลองและฝึกฝนวิชาชีพนั้น ๆ บุคลากรที่ต้องการเพิ่มในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของการเริ่มก่อตั้งต้องการเพิ่มคณะละประมาณ 15 คน

9. การคาดคะเนจำนวนนักศึกษาพิจารณาจากขนาดชั้นเรียนที่เหมาะสมในการจัดการศึกษา และความเป็นไปได้ของการขยายตัวทางกายภาพของวิทยาเขต ทางด้านที่พัก ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่าง ๆ โดยกำหนดความจุณักศึกษาของวิทยาเขตไว้ประมาณ 1,000 คน ซึ่งหากคิดจำนวนนักศึกษาที่พักอยู่ในมหาวิทยาลัยประมาณ 80% จำเป็นต้องสร้างหอพักเพิ่มอีก 1 หลัง

การคาดคะเนจำนวนบุคลากรที่เพิ่มขึ้นได้พิจารณาเฉพาะส่วนที่จำเป็นจริง ๆ และคาดว่าจะไม่สามารถหาเสริมได้ในท้องถิ่นจำนวน ประมาณ 60 คน ซึ่งผูกพันไปถึงการสร้างที่พักอาศัยเพิ่มขึ้นอีกจำนวนหนึ่งเช่นกัน

10. ทางด้านการจัดทำแผนแม่บทและการกำหนดวงเงินงบประมาณที่จำเป็นต่อค่าใช้จ่าย ยังไม่สามารถทำได้ในขณะนี้ เพราะจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเลือกรูปแบบในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามคณะอนุกรรมการฯ ได้ประมาณวงเงินที่ต่อใช้ในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 5 นี้ หากจะเริ่มดำเนินการทันที เป็นวงเงินรวมทั้งสิ้น ประมาณ 20 ล้านบาท

ที่มา : รายงานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในภาคใต้

(จังหวัดนครศรีธรรมราช) ปี 2527

มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ขอไม่เป็นส่วนราชการ (ขออนยกเป็นอิสระ)

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยนเรศวร
6. มหาวิทยาลัยบูรพา
7. มหาวิทยาลัยมหิดล
8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9. มหาวิทยาลัยศิลปากร
10. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
11. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
12. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
13. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
14. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
15. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
16. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ขออนยกเป็นอิสระ

1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 2. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 3. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
-